

nende har man havt før, vi have ved Behandlingen af nogle smaa Spørgsmaal havt en hel Debat i Folkethinget, hvor man ved Angreb paa et enkelt Tilfælde har søgt at skule den Regel, som man som Modsetning har fulgt, medens netop det, man angreb, ikke havde med en saadan Regel at gjøre. Jeg kunde minde om adskillige, jeg vil ikke sige Skandaler, men Optrin i Folkethinget, som gik i den Retning, at man kastede sig over et eller andet lille Forslag, fordi man troede, at det havde en politisk Bismag, medens netop de, som kastede sig over Forslaget, naar man saae deres Kort rigtig efter, forholdt sig ganske anderledes, end man efter Angrebet skulde tro. Det foreliggende Forhold er overordentlig let forstaaeligt og let forklarligt. Det er ikke om Sagen selv, at jeg har talt varmt. Det er mig aldeles ligegyldigt, om det ærede Medlem for Rjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) og det ærede Medlem for Varde (Krusse) og det ærede Medlem for Nykjøbing (Clausen) ville stemme med Ministeren i denne Sag eller ikke. Sagen er saa god i sig selv, at, selv om Folkethinget skulde negte de fattige Drenges paa Sæden Afgang til denne Skole, kommer Skolen nok frem endda. Jeg har gjentagne Gange benægtet, at det var en Understøttelse til Skolen, end mindre til dem, som sætte Foranstaltningen igjennem, det ligger slet ikke for, og Sagen er mig derfor ligegyldig i saa Henseende; jeg har ogsaa paavist, at det slet ikke er Finantsudvalget, som har taget Initiativet, at den Forbindelse, hvori det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) staar til Sagen, er nok for ham til at sige: Nei, jeg modtager ikke Forslaget. Det var kun Udtalelsen herom og det baagedliggende Princip, som gave mig Anledning til mine Udtalelser. Som sagt, dette Forhold ligger aldeles uden for vort Forslag. Men det gav mig Anledning til at tale om det Forslag, man vilde gjøre paa at vægge os ud af den Laalmodighed og Eftersigtløshed, som vi lige over for Bevillinger til politiske Modstandere i saa dyre Domme i Aaringer have vist, uagtet vi vidste, at vore Venner saa godt som systematisk vare udelukkede fra Deltagelse deri.

Krusse: Ved at tænke nærmere over den ærede Ordførers sidste Bemærkninger til mig i hans forrige Udtalelser kom jeg i Tanke om, at der sikkert maatte være en Misforstaaelse, som rimeligvis havde sin Grund i mine forrige Ytringer. Naar jeg udtalte, at jeg, naar Alt var overveiet, tilsidst vilde stemme for denne Bevilling netop af Hensyn til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), da følger det vel af sig selv, at det ærede Thing ikke vil tillægge mig den Laabelighed at ville gjøre det af Hensyn til det ærede Medlems Stilling her i Thinget; nei, langt fra, det har ikke det Mindste med min Overveielse af denne Sag at bestille, at det ærede

Medlem er Medlem af Thinget og af Finantsudvalget, men det var i Kraft af min Tillid til det ærede Medlem som Skolemand, det antog jeg maatte følge af sig selv; men da jeg forsøgte at sige det, er det Noget, som jeg ikke vil unblade at tilføje, og dermed vil jeg haabe, at denne Misforstaaelse saaledes maa anlæs for fjernet.

Brix: Den ærede Ordfører tillod sig at omtale mine Ytringer, som om jeg havde talt som Overordførere. Det lader til, at det ærede Medlem ikke tillader, at man kritiserer hans Maade at optræde paa. Det ærede Medlem tager sig i den Henseende saa store Friheder, at jeg for min Part vil hævde min Frihed til ogsaa at optræde paa samme Maade mod det ærede Medlem, naar jeg finder det fornødent. — Naar det ærede Medlem sagde, at Ministeren havde negtet at ville modtage dette Tilbud paa Grund af, at det gjaldt en politisk Modstander, og deraf tog Anledning til at fildre det som et System, der var fulgt gjennem en Række af Aar, uden at fremsøre det allermindste Bevis derfor, saa tillod jeg mig at sætte imod hans Paastand en ligesaa bestemt Benægtelse. Det har jeg fuldstændig Ret til. Jeg maa endvidere bemærke, at Ministeren aldeles ikke udtalte, at han ikke vilde modtage Tilbudet, fordi det gjaldt en politisk Modstander. Nei, han sagde et Medlem af Finantsudvalget. Der er jo ogsaa Medlemmer af Finantsudvalget, som aldeles ikke ere Ministerens Modstandere, og han har aldeles ikke berørt med et Ord, at Hensynet til det ærede Medlems politiske Mening havde havt nogenformhelst Indflydelse paa denne hans Bestemmelse eller paa hans Ytringer. Den Sammenhæng, som den ærede Ordfører vil bringe mellem Ministerens Udtalelser og dette System, som han omtalte, finder aldeles ikke Sted.

Winther: Det er blot om det Punkt, der her er under Forhandling, jeg vil tillade mig at sige et Par Ord. — Det forekommer mig, at den temmelig ubehagelige Strid, der føres her i denne Tid, ikke øver nogen heldig Indflydelse. Det forekommer mig virkelig, at der i denne Sag aldeles ikke ligger Andet, end hvad der har ligget for mange Gange tidligere. Jeg for min Part kan ikke se, at denne Sag skyldes noget Initiativ af noget Medlem i Finantsudvalget, (Ordføreren: Jeg benægter det ogsaa!) Ja, jeg siger jo ogsaa, at vi af de Aktstykker, der ligge for os, ikke kunne se Noget derom, det er et Kommuneraad, der søger, om at der maa gives en Hjælp til en Skole. Det er vist, at Kommunen selv gjør noget Extraordinært for dette Skolevæsen, og det er jo netop i den Slags Tilfælde, hvor Rigsdagen altid viser sig imødekommende. Der er jo endog saa flere Poster paa Finantsloven, hvor det udtrykkelig sættes som Betingelse ved Stiden, at Kommunen skal yde noget Tilsvarende for at faae